

“Data Portability Platform (DPP)”
นโยบายการสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลปัจจัยอื่น
ด้วยสิทธิในการขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล

หลักการและเหตุผล

ที่ผ่านมาผู้ให้บริการสินเชื่อจำนวนมากเลือกที่จะใช้ข้อมูลทางการเงิน (financial data) เป็นหลักในการพิจารณาสินเชื่อ ซึ่งพิจารณาจากรายได้ กระแสเงินสด ประวัติการชำระหนี้ที่มีอยู่กับเครดิตบูโร เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลทางการเงิน ทำให้บุคคลที่ข้อมูลเหล่านี้มีปริมาณน้อยเนื่องจากทำธุรกรรมผ่านช่องทางอื่น เช่น รับเงินหรือรายได้เป็นเงินสด มีความเสี่ยงด้านสินเชื่อที่สูง หรือบุคคลที่ไม่มีประวัติด้านสินเชื่อมาก่อน ไม่สามารถเข้าถึงบริการสินเชื่อได้โดยง่าย จึงทำให้ผู้ให้บริการสินเชื่อเริ่มต้นนำข้อมูลปัจจัยอื่น (alternative data) เช่น ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการชำระค่าสาธารณูปโภค มาใช้เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมหรือหาตัวแปรทดแทน (proxy) เพื่อประกอบข้อมูลทางการเงิน ซึ่งช่วยสร้างองค์ความรู้ด้านตัวชี้วัดความสามารถในการชำระหนี้ (ability to pay) และความเต็มใจในการชำระหนี้ (willingness to pay) ที่ทำให้ผู้ให้บริการทางการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น

แม้ว่าแนวโน้มในการใช้ alternative data จะเพิ่มสูงขึ้น แต่ข้อมูล alternative data นั้นยังคงถูกจัดเก็บในลักษณะ proprietary ที่เฉพาะเจ้าของแพลตฟอร์มหรือผู้ให้บริการนั้นหวงกันข้อมูลไว้เป็นของตัวเอง และพยายามใช้งานข้อมูลนั้นประกอบการให้สินเชื่อของตนเองและพันธมิตรเท่านั้น แต่ด้วยข้อจำกัดของข้อมูลที่แต่ละแพลตฟอร์มมักจะยังคงไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหนึ่ง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน ทำให้แม้ว่าการเพิ่ม alternative data เข้ามานั้น ก็ยังคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาข้อมูลไม่ครบถ้วน (data asymmetry) ได้ ส่งผลให้การให้ alternative data ในการประกอบการให้สินเชื่อยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และไม่สามารถแก้ไขปัญหาความสามารถในการเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ให้บริการสินเชื่อมีข้อมูลประกอบการพิจารณาสินเชื่อมากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเปิดเผย alternative data ระหว่างผู้ให้บริการต่าง ๆ ซึ่งต้องสามารถตอบโจทย์ทั้งได้ด้านการคุ้มครองผู้ใช้บริการ การควบคุมให้ผู้ให้บริการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเป็นธรรม และมีการกำกับดูแลการเปิดเผย alternative data ระหว่างกันได้ภายใต้ฐานทางกฎหมายที่สร้างความเชื่อมั่นและปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งในปัจจุบันที่กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มีผลใช้บังคับแล้วนั้น กฎหมายดังกล่าวได้รับรองและคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล (data portability) ไปยังผู้ให้บริการรายอื่น ซึ่งเป็นหนทางในการส่งเสริมการเปิดเผย alternative data ระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลได้ต่อไป

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสิทธิการใช้สิทธิ data portability ในกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป EU ที่มีการให้สิทธิ data portability แก่เจ้าของข้อมูลในลักษณะเดียวกับ PDPA ก่อนหน้าประเทศไทยนั้น กลับพบว่าสิทธิ data portability เป็นสิทธิที่ไม่ถูกใช้งานอย่างแพร่หลายเนื่องจากความยากลำบากในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้เปิดเผยข้อมูลและผู้รับข้อมูลที่ไม่มีเครื่องมือหรือแพลตฟอร์มที่เหมาะสมที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินการ รวมถึงการที่เจ้าของข้อมูลไม่ทราบหรือไม่เข้าใจสิทธิของตนเองมี จึงจำเป็นที่หน่วยงานที่ดูแลกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในสิทธิประเภทนี้ และสร้างแพลตฟอร์มหรือเครื่องมือที่ช่วยให้การโอนข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปได้โดยสะดวก ปลอดภัย และน่าเชื่อถือ รวมถึงสร้างมาตรฐานในการขอความยินยอมเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่โปร่งใสและชัดเจน

ดังนั้น นโยบายฉบับนี้จึงมุ่งเน้นที่การส่งเสริมการใช้สิทธิ data portability ของลูกค้าเพื่อสร้างสภาวะแวดล้อม Open Data ให้เกิดขึ้น โดยสร้างแพลตฟอร์มกลางที่จะทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานในการรับข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อลดทอนภาระในการสร้างมาตรฐานกลางในการเชื่อมต่อระหว่างผู้ให้และผู้รับข้อมูล และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้าง

ฐานข้อมูลในระดับจุลภาคที่ผู้ให้บริการและหน่วยงานรัฐสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ส่งผลให้ผู้ให้บริการสินเชื่อมีข้อมูลประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อที่สมบูรณ์ วิเคราะห์และบริหารความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถให้บริการสินเชื่อได้ตามความเสี่ยงได้อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมในท้ายที่สุด

เหตุผลในการสร้างแพลตฟอร์มกลาง

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (“เครดิตบูโร”) ซึ่งเป็นผู้ให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อ ก็พบว่าโครงสร้างของเครดิตบูโรนั้นไม่เหมาะสมต่อการจัดเก็บข้อมูล alternative data ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1) ข้อจำกัดทางกฎหมาย

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ที่กำหนดขอบเขตการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตนั้นกำหนดขอบเขตนิยามของข้อมูลไว้เฉพาะก็แต่ข้อมูลเครดิตที่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้า และประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อของลูกค้า รวมถึงประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิตเท่านั้น ซึ่งการกำหนดขอบเขตนี้ไม่เหมาะสมกับการจัดเก็บ alternative data ที่มีลักษณะไม่ตายตัวและประกอบด้วยข้อมูลที่ไม่อาจกำหนดขอบเขตได้

2) ข้อจำกัดด้านเงื่อนไขการรับ-ส่งข้อมูล

เนื่องจากผู้ที่สามารถส่งข้อมูลให้แก่เครดิตบูโรนั้นจำเป็นต้องเป็นสมาชิกเท่านั้น ซึ่งเงื่อนไขในการเป็นสมาชิกนั้นเป็นไปในรูปแบบสมัครใจ ในขณะที่ผู้ถือครองข้อมูล alternative data นั้นอยากหวงกันข้อมูลไว้อยู่แล้ว จึงไม่ตอบโจทย์หากการให้ข้อมูลจะเป็นไปในรูปแบบสมัครใจ

3) การกำหนดเงื่อนไขในการจัดรูปแบบข้อมูล

เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของข้อมูล เครดิตบูโรจึงมีการกำหนดรูปแบบของข้อมูลไว้เป็นการเฉพาะเพื่อความง่ายในการประมวลผลและจัดทำรายงานข้อมูลเครดิต แต่การจัดทำมาตรฐานรูปแบบข้อมูลนั้นไม่สามารถใช้ได้กับข้อมูล alternative data ที่มีลักษณะไม่ตายตัว และยังอาจสร้างภาระค่าใช้จ่ายที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่ประสงค์จะส่งข้อมูลให้

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องสร้างแพลตฟอร์มใหม่ที่มีความยืดหยุ่นในการจัดเก็บข้อมูลใด ๆ โดยไม่มีการจำกัดขอบเขตต้องมีกฎหมายรองรับการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว และลดทอนภาระที่มีต่อผู้ให้ข้อมูลให้มากที่สุด

นอกจากนี้ จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยังพบข้อกังวลของผู้ให้ข้อมูลและเจ้าของข้อมูลต่อไปนี้

1) ความเป็นกลางของแพลตฟอร์ม

เนื่องจากแพลตฟอร์มจะได้รับข้อมูลลูกค้าของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งอาจทำให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจระหว่างแพลตฟอร์มและผู้ให้ข้อมูลและทำให้ผู้ให้ข้อมูลเสียประโยชน์ได้ อีกทั้งแพลตฟอร์มยังมีโอกาสได้รับข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลายรายซึ่งทำให้แพลตฟอร์มมีข้อได้เปรียบในเชิงข้อมูล ทำให้หากมีการแข่งขันทางธุรกิจ ผู้ให้ข้อมูลเดิมจะเสียเปรียบอย่างมาก ดังนั้นแพลตฟอร์มจึงควรมีความเป็นกลางและไม่ประกอบธุรกิจอื่น เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลไม่ถูกเอาเปรียบ

2) ค่าใช้จ่ายในการให้ข้อมูลแก่แพลตฟอร์ม

ในการให้ข้อมูลแก่แพลตฟอร์มนั้นจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานซึ่งเป็นภาระของผู้ประกอบธุรกิจ ดังนั้นในการให้ข้อมูลแก่แพลตฟอร์มจึงควรมีความง่าย

และไม่จำเป็นต้องอาศัยความรู้เชิงเทคนิคที่ซับซ้อน โดยอาจกำหนดรูปแบบข้อมูลที่จำเป็นในการใช้ระดับตัวตนเพียงบางอย่าง เช่น เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ-นามสกุล หรือหมายเลขโทรศัพท์เพื่อใช้ในการระบุตัวตนของเจ้าของข้อมูล และข้อมูลส่วนอื่นนั้นให้สามารถให้ได้โดยไม่จำกัดรูปแบบก็ได้

ทั้งนี้ กลไกของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้อำนาจในการยกเว้นการบังคับใช้บางบทบัญญัติแก่ผู้ควบคุมข้อมูลในลักษณะหรือกิจการไว้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะสามารถยกเว้นการบังคับใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อาจมีข้อจำกัดหรืออาจเป็นภาระเกินสมควรหากต้องบังคับใช้สิทธิในการโอนข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่แพลตฟอร์ม

3) ความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ให้ข้อมูลและผู้ใช้ข้อมูล

เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีต้นทุนในการรับลูกค้าและทำการตลาด ในขณะที่ผู้ใช้ข้อมูลอาจเข้าถึงข้อมูลของลูกค้าจากแพลตฟอร์มซึ่งต้นทุนถูกกว่ามากและอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ดังนั้นเพื่อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้ข้อมูล ผู้ใช้ข้อมูลจึงต้องมีฐานทางกฎหมายในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อประมวลผลเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าเจ้าของข้อมูลต้องตกลงยินยอมให้ผู้ให้ข้อมูลเข้าถึงข้อมูลโดยการเข้าเป็นลูกค้าของผู้ใช้ข้อมูลก่อน ทำให้มีต้นทุนในการรับลูกค้าและทำการตลาดเช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล

4) ความปลอดภัยของข้อมูล

แพลตฟอร์มดังกล่าวจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลธรรมดาจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเป้าหมายการโจมตีของผู้ไม่ประสงค์ดีสูง ซึ่งการกำหนดให้แพลตฟอร์มนั้นเป็นหน่วยงานของรัฐจะทำให้สามารถมั่นใจเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยได้ และสามารถได้รับการสนับสนุนด้านการรักษาความปลอดภัยในฐานะที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศ

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้สามารถสรุปลักษณะสำคัญของแพลตฟอร์มได้ดังต่อไปนี้

- 1) มีฐานทางกฎหมายรองรับ ที่ไม่มีข้อจำกัดในด้านการจัดเก็บข้อมูล หรือมีความยืดหยุ่นด้านการจัดเก็บข้อมูล
- 2) มีลักษณะในเชิงบังคับที่ทำให้ผู้ถือครองข้อมูลต้องให้ข้อมูล
- 3) ไม่สร้างภาระในการจัดระเบียบข้อมูลให้แก่ผู้ให้ข้อมูล โดยแพลตฟอร์มเป็นผู้ช่วยจัดการรูปแบบข้อมูล
- 4) มีความเป็นกลาง ไม่ประกอบธุรกิจแข่งขัน
- 5) ไม่เกิดภาระค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้ข้อมูลเกินสมควร และมีการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลที่ไม่สามารถแบกรับต้นทุนได้
- 6) ไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ให้และผู้ใช้ข้อมูล
- 7) มีความปลอดภัย น่าเชื่อถือ

องค์กรที่ควบคุมและการดำเนินงานของแพลตฟอร์ม

ด้านความเป็นกลาง

เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและไม่ประกอบธุรกิจแข่งขัน รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยมีข้อจำกัดที่น้อยที่สุด องค์กรที่ควบคุมแพลตฟอร์มจึงควรเป็นองค์กรที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรและมีเงินทุนเพียงพอในการดำเนินงาน รวมถึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้าน Open Data ที่มีลักษณะเป็นบริการสาธารณะให้เกิดขึ้นได้ จึงควรเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้หน่วยงานของรัฐ เช่น หน่วยงานภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หรือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ให้ข้อมูล และสามารถโน้มน้าวให้เจ้าของข้อมูลสามารถให้ข้อมูลแก่แพลตฟอร์มได้โดยง่าย

ด้านฐานทางกฎหมายและการบังคับผู้ถือครองข้อมูล

เจ้าของข้อมูลสามารถใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา 31 ในการขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายอื่นได้

ด้านหน้าที่ในการจัดระเบียบข้อมูล

แพลตฟอร์มจะเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บและจัดรูปแบบข้อมูลให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ง่าย โดยอาจประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลในการจัดทำประมวลนิยามข้อมูล (data dictionary) เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งานข้อมูล รวมถึงเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้ให้ข้อมูล ผู้ใช้ข้อมูล และเจ้าของข้อมูล ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลขอให้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ด้านการควบคุมการเข้าถึงข้อมูลโดยผู้ใช้ข้อมูล

แพลตฟอร์มจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการยืนยันตัวตนและการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูล โดยอาจกำหนดมาตรฐานในการระบุตัวตนหรือยืนยันตัวตนของลูกค้าย หรือกำหนดให้มีการยืนยันตัวตนผ่านแพลตฟอร์มที่เป็นมาตรฐานอย่างเช่น NDID หรือบริการยืนยันตัวตนของหน่วยงานรัฐอื่น ๆ เช่น D.DOPA

รูปแบบการดำเนินงานของแพลตฟอร์ม

1. การขอโอนข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล

เมื่อเจ้าของข้อมูลขอใช้สิทธิขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล (data portability) กับผู้ให้ข้อมูลแล้ว ผู้ให้ข้อมูลจะส่งมอบข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลให้แก่แพลตฟอร์ม และแพลตฟอร์มจะตรวจสอบคุณภาพข้อมูลในเบื้องต้น เช่น มีข้อมูลการระบุตัวตนเจ้าของข้อมูลที่ครบถ้วน ก่อนจัดเก็บไว้เพื่อรอการเปิดเผย

ตัวอย่างองค์กรเป้าหมายและข้อมูลที่คาดหมายว่าจะได้รับ

ชื่อองค์กร	ประเภทข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ
กรมสรรพากร	- ข้อมูลรายได้ / ประเภทรายได้ / การเสียภาษี
สำนักงานประกันสังคม	- ข้อมูลอาชีพ / ระยะเวลาการทำงาน
กรมที่ดิน	- ข้อมูลการถือครองที่ดิน
กรมการขนส่งทางบก	- ข้อมูลการถือครองรถยนต์
บริษัทค้าปลีก	- ข้อมูลการซื้อสินค้าและบริการรายธุรกรรม / สถานที่
แพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ	- ข้อมูลการซื้อสินค้าและบริการ / ช่องทางการชำระเงิน
ผู้ให้บริการโทรคมนาคม	- พฤติกรรมการใช้งานโทรศัพท์ / การชำระค่าบริการโทรศัพท์

ประกันภัย	- ข้อมูลการถือครองประกัน
-----------	--------------------------

2. การเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ให้บริการ

เมื่อเจ้าของข้อมูลประสงค์จะขอใช้บริการกับผู้ให้บริการอื่น เช่น ผู้ให้บริการสินเชื่อ เจ้าของข้อมูลอาจให้ความยินยอมแก่ผู้ให้บริการสินเชื่อเพื่อให้สามารถเข้าเรียกดูข้อมูลจากแพลตฟอร์มกลางและใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อได้

ตัวอย่างองค์กรเป้าหมายและข้อมูลที่คาดว่าจะใช้งาน

ชื่อองค์กร	ประเภทข้อมูลที่คาดว่าจะได้รับ
ผู้ให้บริการสินเชื่อ	- พฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้ขอสินเชื่อ / อัตราส่วนค่าใช้จ่ายประจำ - ช่องทางในการซื้อสินค้า/บริการ
ผู้ให้บริการทางการเงิน	- วิเคราะห์ความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์/บริการทางการเงินที่ลูกค้าสมัคร - วิเคราะห์ความเสี่ยงและให้คำแนะนำด้านการเงิน/การลงทุนของลูกค้า

ตัวอย่างขั้นตอนการใช้บริการแพลตฟอร์มกลาง - กรณีการขอสินเชื่อ

ขั้นตอนการนำส่งข้อมูลเข้าแพลตฟอร์ม

1. เจ้าของข้อมูลแจ้งขอให้ผู้ให้บริการโอนข้อมูลส่วนบุคคลเข้าสู่แพลตฟอร์มกลางผ่านช่องทางการใช้บริการที่ผู้ให้บริการกำหนด
2. ผู้ให้บริการตรวจสอบตัวตนของเจ้าของข้อมูลและการใช้สิทธิตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยแบ่งข้อมูลเป็น 2 ส่วนคือ 1) ข้อมูลระบุตัวตน เพื่อใช้ระบุตัวตนของเจ้าของข้อมูล เช่น หมายเลขโทรศัพท์มือถือถึงเลขบัตรประจำตัวประชาชน อีเมล และ 2) ข้อมูลส่วนบุคคลอื่น พร้อมทั้งประมวลนิยามข้อมูล (data dictionary)
3. แพลตฟอร์มกลางตรวจสอบข้อมูลระบุตัวตนเทียบกับข้อมูลในระบบ หากไม่มี แพลตฟอร์มจะสร้างบัญชีข้อมูลขึ้นใหม่ตามข้อมูลระบุตัวตน และจัดเก็บรูปแบบการยืนยันตัวตนของผู้ให้บริการเพื่อเป็นตัวชี้วัดความน่าเชื่อถือของข้อมูล เช่น ยืนยันตัวตนหมายเลขโทรศัพท์ด้วย OTP ยืนยันอีเมลด้วยรหัสผ่านที่ให้ทางอีเมล การยืนยันตัวตนด้วยบัตรประชาชน การยืนยันตัวตนผ่านระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนดิจิทัล (NDID)

ขั้นตอนการสืบค้นข้อมูลจากแพลตฟอร์ม

1. ผู้ให้บริการสินเชื่อขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่บนแพลตฟอร์ม โดยกำหนดประเภทของข้อมูลที่ต้องการนำมาวิเคราะห์สินเชื่อ เช่น ข้อมูลพฤติกรรมการซื้อสินค้าจากกลุ่มผู้ให้บริการค้าปลีก ข้อมูลการใช้งานโทรศัพท์จากผู้ให้บริการโทรคมนาคม
2. เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมแก่ผู้ให้บริการสินเชื่อในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว จากนั้นยืนยันตัวตนผ่านช่องทางยืนยันตัวตนที่แพลตฟอร์มกลางกำหนด เช่น แอปพลิเคชัน D.DOPA แอปพลิเคชันทางรัฐระบบยืนยันตัวตนดิจิทัล NDID
3. เจ้าของข้อมูลเลือกช่องทางการยืนยันตัวตนและดำเนินการยืนยันตัวตนตามคำแนะนำจนเสร็จสิ้น

4. แพลตฟอร์มกลางตรวจสอบผลลัพธ์การยืนยันตัวตน และนำส่งข้อมูลให้แก่ผู้ให้บริการสินเชื่อตามขอบเขตที่ผู้ให้บริการสินเชื่อได้ขอความยินยอมไว้

แผนการดำเนินงานในแต่ละระยะ

ระยะที่ 1: การจัดตั้งและส่งเสริมการนำข้อมูลเข้าสู่แพลตฟอร์ม (0-3 ปี)

1) การจัดตั้งองค์กร เพื่อให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมแพลตฟอร์มที่ใช้รับ-ส่ง alternative data โดยเฉพาะ จึงควรมีการออกกฎหมายจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคล (“สำนักงาน”) ที่มีหน้าที่ส่งเสริมการกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลในฐานะ alternative data โดยเฉพาะ ภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นกระทรวงที่กำกับดูแลการดำเนินงานของทั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งต่างเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการ ออกแบบ พัฒนา ระบบจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเป็นฐานข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญของประเทศ รวมถึงออกแบบและพัฒนาแพลตฟอร์ม รวมถึงสร้างมาตรฐานในการยืนยันตัวตนและเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้องค์กรอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

2) การส่งเสริมการใช้สิทธิขอโอนข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากรูปแบบของแพลตฟอร์มนั้นจำเป็นต้องให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอใช้สิทธิโอนข้อมูลส่วนบุคคลต่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลก่อน จึงจำเป็นที่สำนักงานต้องทำงานร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPC) เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้สิทธิการโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปที่แพลตฟอร์มกลางนี้ โดยเริ่มต้นจากหน่วยงานรัฐที่ต้องจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการส่งข้อมูลไปที่แพลตฟอร์มกลาง เช่น กำหนดให้มีสื่อปรากฏอยู่จุดที่พบเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (touch point) และมีทำโครงการประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะเพื่อกระตุ้นให้แพลตฟอร์มมีข้อมูลให้มากที่สุดตลอดจนมีการนำตัวอย่างที่ผู้ใช้บริการจะได้รับ และกำหนดกรอบเวลาให้ภาคเอกชนดำเนินการในลักษณะดังกล่าวต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ให้แพลตฟอร์มมีข้อมูลเพียงพอต่อการใช้งาน

3) การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบของภาคเอกชน เพื่อลดทอนผลกระทบที่มีต่อภาคเอกชนในการพัฒนาระบบงานที่จำเป็นต่อการโอนข้อมูลส่วนบุคคล กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการปรับปรุงระบบงานให้เหมาะสมต่อการโอนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นสามารถหักค่าใช้จ่ายทางภาษีได้เพิ่มขึ้น หรือกำหนดสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกอบการที่สามารถปฏิบัติตามข้อแนะนำในการโอนข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงาน ซึ่งจะช่วยให้ข้อมูลที่แพลตฟอร์มได้รับมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

4) การเริ่มต้นนำข้อมูลไปใช้โดยหน่วยงานรัฐ เมื่อแพลตฟอร์มเริ่มมีข้อมูลในปริมาณหนึ่งแล้ว แพลตฟอร์มสามารถเริ่มต้นการจัดเรียงข้อมูลให้เป็นระบบ และจัดทำตัวแปลงข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลภายในแพลตฟอร์มมีความเป็นมาตรฐานและพร้อมใช้งาน และให้หน่วยงานภาครัฐเริ่มต้นนำไปใช้ประโยชน์ในฐานประโยชน์สาธารณะได้ในทันที

5) การเริ่มต้นนำข้อมูลไปใช้โดยภาคเอกชน หลังจากแพลตฟอร์มเริ่มมีข้อมูลพอสมควรแล้ว แพลตฟอร์มจะเริ่มต้นการส่งเสริมการนำข้อมูลไปใช้โดยภาคเอกชน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างแพลตฟอร์มและผู้ใช้ข้อมูลให้มีความปลอดภัยและรัดกุม เช่น กำหนดกระบวนการเชื่อมต่อกับแพลตฟอร์มเพื่อขอรับข้อมูล กำหนดระดับความน่าเชื่อถือในการยืนยันตัวตนลูกค้า ขั้นตอนที่ขอความยินยอมและแจ้งวัตถุประสงค์ให้ลูกค้าทราบ ซึ่งในระยะแรกนี้อาจกำหนดประเภทธุรกิจที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อลูกค้าก่อน เช่น กลุ่มผู้ให้บริการสินเชื่อแก่ผู้มีรายได้น้อย โดยธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมการใช้งานข้อมูลดังกล่าว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านการให้บริการทางการเงินอย่างเป็นธรรม

ระยะที่ 2: การส่งเสริมการใช้งานข้อมูลในแพลตฟอร์มเป็นวงกว้าง (3-5 ปี)

1) การเพิ่มรูปแบบการใช้งานในภาคเอกชน หลังจากส่งเสริมการใช้งานข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายแล้ว แพลตฟอร์มจะเริ่มเปิดให้ธุรกิจประเภทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้เพื่อให้เกิดการใช้งานข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์/บริการ ให้เหมาะสมแก่ความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น การวิเคราะห์พฤติกรรมและความต้องการของลูกค้าเพื่อแก้ปัญหา (pain points) ของลูกค้า

2) การกำหนดค่าธรรมเนียมในการเข้าถึงข้อมูลบนแพลตฟอร์ม เมื่อแพลตฟอร์มสามารถสร้างมูลค่าให้แก่ผู้ประกอบการ ธุรกิจได้ก็จะมีภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการแบกรับต้นทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มากขึ้น ในกรณีนี้สำนักงานอาจเริ่มต้นพิจารณากำหนดค่าธรรมเนียมในการเข้าถึงข้อมูลบนแพลตฟอร์มที่จะเรียกเก็บจากผู้ใช้บริการข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น เพื่อการทำตลาด การวิเคราะห์พฤติกรรมเพื่อสร้างธุรกิจใหม่ เพื่อเป็นกลไกหนึ่งในการสนับสนุนการดำเนินงานของแพลตฟอร์ม และสามารถปรับเพิ่ม-ลดได้ตามความเหมาะสมหากต้องการส่งเสริมการใช้งานข้อมูลโดยกลุ่มธุรกิจบางประเภท เช่น วิสาหกิจเพื่อสังคม ผู้ให้บริการสินเชื่อแก่ผู้มีรายได้น้อย

3) การปรับปรุงคุณภาพข้อมูลในแพลตฟอร์ม เพื่อส่งเสริมให้การใช้งานข้อมูลมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น แพลตฟอร์มจะดำเนินการปรับปรุงคุณภาพตามคำแนะนำและข้อคิดเห็นจากภาคธุรกิจต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลมีความพร้อมใช้งานมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในการจัดเก็บข้อมูลและรองรับการสืบค้นข้อมูล

เพื่อให้แพลตฟอร์มสามารถรองรับการจัดเก็บข้อมูลและสืบค้นข้อมูลได้อย่างเป็นระเบียบ ระบบงานหลัก (core system) ของแพลตฟอร์มจะประกอบด้วยระบบงานดังต่อไปนี้

1. ระบบนำเข้าและจัดเก็บข้อมูลจากผู้ให้บริการที่เจ้าของข้อมูลใช้สิทธิ์ให้นำส่งข้อมูล

ระบบบริหารจัดการข้อมูลระบุตัวตน (identification management)

เพื่อรองรับการระบุตัวเจ้าของข้อมูลที่หลากหลายและไม่สร้างภาระเพิ่มเติมให้แก่ผู้ให้ข้อมูล แพลตฟอร์มจะจัดทำระบบบริหารจัดการข้อมูลระบุตัวตน (identifier) ของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูลรายต่าง ๆ และจัดเก็บหลักเกณฑ์การระบุตัวตนเจ้าของข้อมูล (authentication method) ที่ผู้ให้ข้อมูลใช้ ตลอดจนบริหารจัดการข้อมูลระบุตัวตนกรณีเกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลายราย

ระบบการนำเข้าและจัดเก็บข้อมูล (data storage)

เพื่อให้เกิดภาระแก่ผู้ให้ข้อมูลน้อยที่สุด แพลตฟอร์มจึงจะไม่กำหนดรูปแบบ (format) ของการนำส่งข้อมูล และจัดทำระบบในการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูลที่ส่งข้อมูล โดยมีข้อกำหนดเพียงว่าเป็นข้อมูลในรูปแบบไฟล์ CSV หรือรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติ (machine readable) พร้อมด้วยประมวลนิยามข้อมูล data dictionary ของแต่ละผู้ให้บริการ ผ่านช่องทางการนำเข้าข้อมูลที่หลากหลาย เช่น ผ่าน Secure File Transfer Protocol (SFTP)

2. ระบบการสืบค้นและนำส่งข้อมูลไปยังผู้ให้บริการที่ขอรับข้อมูล

ระบบการยืนยันตัวตนเพื่อสืบค้นข้อมูล (authentication integration service)

แพลตฟอร์มจะเป็นผู้ยืนยันตัวตนของเจ้าของข้อมูลก่อนการสืบค้น โดยจะมีการเชื่อมต่อไปยังผู้ให้บริการยืนยันตัวตนที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น การยืนยันตัวตนผ่านแอปพลิเคชัน D.DOPA ของกรมการปกครอง แอปพลิเคชันทางรัฐ บริการยืนยันตัวตนรูปแบบดิจิทัล (NDID) หรือผู้ให้บริการผ่านช่องทางออนไลน์อื่น ๆ ที่ผ่านเงื่อนไข

ระบบการจัดเก็บรายการยืนยันตัวตน (authentication record)

เมื่อเจ้าของข้อมูลผ่านการยืนยันตัวตนแล้ว แพลตฟอร์มจะจัดเก็บผลลัพธ์การยืนยันตัวตนเพื่อใช้เป็นหลักฐานในระบบก่อนการนำส่งข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ใช้งานผ่านขั้นตอนการยืนยันตัวตนและเป็นบุคคลเดียวกันจริงและมีการให้ความยินยอมแล้ว ก่อนมีการนำส่งข้อมูลที่จัดเก็บไปยังผู้ขอข้อมูล

ระบบสืบค้นและนำส่งข้อมูลของเจ้าของข้อมูล (inquiry service)

การนำส่งข้อมูลไปยังผู้ขอข้อมูลที่ดำเนินการสืบค้นข้อมูลจะประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วนคือ

1. ข้อมูลระบุตัวตน เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ที่ให้ไว้แก่ผู้ให้ข้อมูลรายนั้น ๆ และ วันที่มีการปรับปรุงข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรอบล่าสุด
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลจากระบบของผู้ให้ข้อมูลที่นำส่งข้อมูล โดยข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งในรูปแบบของไฟล์ CSV หรือรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติ (machine readable) พร้อมทั้งมีการนำส่งประมวลนิยามข้อมูล (data dictionary) เพื่อใช้ในการอธิบายโครงสร้างของข้อมูลและความหมายให้แก่ผู้ขอข้อมูล ทั้งนี้ไฟล์ดังกล่าวจะถูกเข้ารหัสความปลอดภัยก่อนส่งให้แก่ผู้ขอข้อมูลผ่านช่องทางการนำส่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น ผ่าน Secure File Transfer Protocol (SFTP)

ค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาและให้บริการระบบ

ในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในการจัดเก็บข้อมูลข้างต้นนั้น แพลตฟอร์มจะมีค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วย ค่าบุคลากร ค่าพัฒนาระบบ และค่าใช้จ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งประเมินจากข้อมูลลูกค้าจำนวนสองล้านคนที่น่าจะได้รับข้อมูลเข้ามาในแพลตฟอร์มในปีแรก อยู่ที่ประมาณ 60 ล้านบาท และรวมค่าใช้จ่ายตลอดระยะเวลาสามปีอยู่ที่ประมาณ 550 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นตามจำนวนข้อมูลที่ถูกจัดเก็บภายในแพลตฟอร์ม และค่าใช้จ่ายสามารถแบ่งค่าใช้จ่ายในแต่ละขั้นตอนได้เป็นดังนี้

1. ขั้นตอนการพัฒนา (development phase)
 - ก. การออกแบบระบบและการเชื่อมต่อข้อมูล (system integration and design)
 - ข. การพัฒนาระบบงานและทดสอบระบบงาน (implementation and testing)
 - ค. การติดตั้งโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น งานฐานข้อมูล งานเครือข่าย)
 - ง. การกำหนดกระบวนการรักษาความปลอดภัย (security implementation)
2. ขั้นตอนการใช้งานระบบงานจริง (production phase)
 - ก. ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ
 - ข. ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บข้อมูล
3. ขั้นตอนการจัดกลุ่มข้อมูลและจัดเตรียมข้อมูลให้มีความพร้อมใช้งาน (data transformation phase)

- ก. ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์และจัดกลุ่มข้อมูล
- ข. ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงคุณภาพข้อมูล

ความเสี่ยงและแนวทางแก้ไขของแพลตฟอร์ม

1. ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของข้อมูล

เนื่องจากแพลตฟอร์มจะเป็นแพลตฟอร์มขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมากเพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ ตามกฎหมายเรื่องความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ จึงต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยในระดับเดียวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศอื่น ๆ และการเป็นแพลตฟอร์มที่รัฐมีอำนาจกำกับดูแลโดยตรงจึงสามารถช่วยลดทอนความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของข้อมูลลงได้โดยอาศัยทรัพยากรของภาครัฐในการรับมือกับภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ

2. ปัญหาเรื่องความถูกต้องของข้อมูล

เนื่องจากแพลตฟอร์มจะไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้ ทำให้ในการแก้ไขข้อมูลนั้น เจ้าของข้อมูลต้องเป็นผู้ใช้สิทธิขอแก้ไขข้อมูลต่อผู้ให้ข้อมูลด้วยตัวเองเท่านั้น แต่เพื่อควบคุมคุณภาพของข้อมูลให้สามารถใช้งานได้อย่างแท้จริง แพลตฟอร์มอาจจัดทำรายงานสรุปข้อมูลที่มีข้อโต้แย้งจากเจ้าของข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบคุณภาพของข้อมูลได้โดยคร่าว

3. ปัญหาเรื่องคุณภาพของข้อมูล

เนื่องจากแพลตฟอร์มจะไม่กำหนดมาตรฐานการนำส่งข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับอาจมีปัญหาเรื่องคุณภาพ ซึ่งแพลตฟอร์มจะเป็นผู้ประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลในการจัดทำประมวลนิยามข้อมูล (data dictionary) ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งาน และปรับปรุงข้อมูลให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน เช่น การจัดทำตัวแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานของอุตสาหกรรมหลังจากได้รับคำแนะนำและข้อคิดเห็นจากภาคธุรกิจต่าง ๆ

4. ความเสี่ยงด้านการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเจ้าของข้อมูล

เพื่อให้แน่ใจว่าเฉพาะเจ้าของข้อมูลเท่านั้นที่สามารถให้ความยินยอมแก่ผู้ใช้ข้อมูลได้ แพลตฟอร์มจึงต้องกำหนดกระบวนการยืนยันตัวตนที่ปลอดภัย สะดวก และเป็นไปตามระดับความเสี่ยงของข้อมูลที่เข้าถึงได้ จึงต้องมีการใช้งานผู้ให้บริการยืนยันตัวตนเช่น กรมการปกครอง หรือระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (NDID)

ประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การสร้างแพลตฟอร์มกลางที่ประกอบด้วยข้อมูล alternative data จำนวนมากจะช่วยสร้างความเป็นไปได้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกด้านพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เจ้าของข้อมูล

- ก. ได้รับโอกาสในการเข้าถึงบริการสินเชื่อที่มากขึ้น
- ข. ได้รับผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับข้อมูลความเสี่ยง เช่น ผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม
- ค. ได้รับบริการที่ดีขึ้นจากการที่ผู้ให้บริการต้องแข่งขันกันด้านคุณภาพการให้บริการ เนื่องจากความได้เปรียบในด้านข้อมูลที่หวงกันนั้นหายไป

2. ผู้ให้ข้อมูล

ก. มีช่องทางที่ปลอดภัยให้ลูกค้าสามารถขอใช้สิทธิโอนข้อมูลส่วนบุคคลได้ ส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนข้อมูลระหว่างผู้ให้บริการที่จะช่วยสนับสนุนการบริหารความเสี่ยงได้มากขึ้น

3. ผู้ใช้ข้อมูล

ก. ได้รับข้อมูลปัจจัยอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสินเชื่อ และสามารถบริหารความเสี่ยงของผู้ใช้บริการได้ดีขึ้น จากข้อมูลที่มีความหลากหลายและครอบคลุม

ข. อำนาจความสะดวกและลดขั้นตอนในการเข้าถึง alternative data ของผู้ใช้ข้อมูล ทำให้กระบวนการเข้าถึงข้อมูลมีความโปร่งใสและปลอดภัย

ค. ได้รับข้อมูลที่มีความครบถ้วนและวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมได้มากขึ้น เปิดโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่จะช่วยตอบโจทย์พฤติกรรมของผู้ใช้บริการได้ดียิ่งขึ้น

4. หน่วยงานรัฐ

ก. หน่วยงานรัฐสามารถใช้งานข้อมูลจากแพลตฟอร์มเพื่อกำหนดนโยบายได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยฐานภารกิจประโยชน์สาธารณะในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และกำหนดนโยบายที่เหมาะสม

การวัดผลสัมฤทธิ์ของนโยบาย

แนวทางประเมินผลประเมินความสำเร็จของนโยบายการสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลปัจจัยอื่น (alternative data) ที่ส่งเสริมการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้งานในภาคธุรกิจในลักษณะข้อมูลปัจจัยอื่น สามารถวัดผลได้จากจำนวนต่อไปนี้

การวัดผลเชิงปริมาณ (Quantitative)

1. จำนวนข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลขอให้นำส่งข้อมูลเข้าสู่แพลตฟอร์ม: ตัวเลขจำนวนข้อมูลนั้นสะท้อนถึงปริมาณข้อมูลที่แพลตฟอร์มมีอยู่ ซึ่งส่งผลถึงคุณค่าของแพลตฟอร์มในฐานะแหล่งข้อมูล
2. จำนวนผู้ใช้ข้อมูลที่เชื่อมต่อกับแพลตฟอร์ม: ตัวเลขผู้ใช้ข้อมูลสะท้อนถึงจำนวนองค์กรที่เห็นคุณค่าของข้อมูลในแพลตฟอร์ม และทำให้เจ้าของข้อมูลเห็นประโยชน์ในการขอโอนข้อมูลมาที่แพลตฟอร์มมากขึ้น
3. จำนวนรายการสืบค้นข้อมูลในแพลตฟอร์ม: จำนวนรายการสืบค้นข้อมูลแสดงให้เห็นถึงความต้องการใช้ข้อมูลของผู้ใช้ข้อมูล และสะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลในแพลตฟอร์มมีประโยชน์ต่อให้ผู้ให้บริการในการนำข้อมูลจากผู้ให้บริการรายอื่นไปปรับใช้ในธุรกิจของตนเอง

การวัดผลเชิงคุณภาพ (Qualitative)

1. การสำรวจความเห็นจากเจ้าของข้อมูลที่มีต่อแพลตฟอร์มในแง่ความปลอดภัยของแพลตฟอร์มและประโยชน์ที่ได้รับจากการให้ข้อมูลไปยังแพลตฟอร์ม
2. การสำรวจความพึงพอใจต่อรูปแบบการนำส่งข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลไปยังแพลตฟอร์ม เพื่อนำผลไปปรับปรุงรูปแบบและช่องทางในการนำส่งข้อมูลไปยังแพลตฟอร์ม
3. การสำรวจความพึงพอใจต่อคุณภาพของข้อมูลจากผู้ให้บริการที่ได้รับข้อมูลจากแพลตฟอร์ม เพื่อนำผลไปปรับปรุงการจัดรูปแบบข้อมูลให้เหมาะสมแก่การวิเคราะห์ต่อไป
4. การสำรวจความเห็นเรื่องความหลากหลายของข้อมูลที่มีอยู่ในแพลตฟอร์มจากผู้ให้บริการ เพื่อนำผลไปวิเคราะห์และประชาสัมพันธ์การนำส่งข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรายอื่น ๆ ที่อาจเป็นที่ต้องการแต่ยังไม่มีข้อมูลอยู่ในแพลตฟอร์ม